

بررسی میزان شیوع انگل‌های روده‌ای در بیماران مبتلا به دیابت در شهرستان‌های کرج و ساوجبلاغ (استان تهران از تیرماه ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۱)

چکیده

بیماری دیابت شیرین یکی از مهم‌ترین بیماری‌های مستعد کننده جهت ابتلا به عفونت‌های فرصت طلب از جمله پارازیت‌های روده‌ای است. از آن جا که شیوع آلودگی بیماران دیابتی به انگل‌های روده‌ای تقریباً ناشناخته می‌باشد و تعیین روش درمان یا پیشگیری در این گروه از بیماران مشخص نیست، مطالعه حاضر با هدف بررسی حساسیت و شیوع عفونت‌های انگلی روده‌ای در بیماران دیابتی در ۲ شهرستان کرج و ساوجبلاغ از استان تهران صورت گرفت و با گروه سالم (شاهد) مقایسه گردید. در این مطالعه توصیفی و مقایسه‌ای ۵۰۰ نمونه مدفوع که شامل ۲۵۰ نمونه مربوط به گروه شاهد (۱۵۸ نفر زن و ۹۲ نفر مرد) و ۲۵۰ نمونه مربوط به گروه بیماران دیابتی (۱۵۹ نفر زن و ۹۱ نفر مرد) بود با روش‌های معمول آزمایشگاهی از تیرماه ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۱ جمع‌آوری شد. روش تغلیظ فرمالین - اتر برای جست‌وجوی تمام انگل‌های روده‌ای و رنگ‌آمیزی اسید فست تغییر یافته برای تشخیص اووسیت کریپتوسپوریدیوم و سایر انگل‌های گروه کوکسید یا به کار برده شد. نتایج این مطالعه نشان داد که بیماران دیابتی از نظر آلودگی به انگل‌های روده‌ای در مقایسه با گروه سالم (شاهد) متفاوت بوده به طوری که در گروه بیماران ۳۹ مورد (۱۵/۶٪) و در گروه شاهد ۲۵ مورد (۱۰٪) آلودگی داشتند و در مورد کریپتوسپوریدیوم که یک انگل فرصت طلب می‌باشد، این تفاوت معنی‌دار بوده است ($P < 0/05$). در گروه بیماران حداقل ۱ مورد انگل روده‌ای مشاهده شد که عبارت بودند از: ژiardia lamblia ۹ مورد (۳/۶٪)، آنتامباکلی ۹ مورد (۳/۶٪)، کریپتوسپوریدیوم ۶ مورد (۲/۴٪)، بلاستوسیتس هومنیس ۶ مورد (۲/۴٪)، یودامبابوچیپلی ۲ مورد (۰/۸٪)، آسکاریس لومبریکوئیدس ۲ مورد (۰/۸٪)، هیمنولپیس نانا ۲ مورد (۰/۸٪)، کیست ۴ هسته‌ای ۱ مورد (۰/۴٪)، اندولیماکس نانا ۱ مورد (۰/۴٪) و تریکوموناس هومنیس ۱ مورد (۰/۴٪).

*دکتر لامع اخلاقی I

دکتر محمدجواد غروی II

دکتر امیرحسین فقیهی III

مظفر جباری IV

کلیدواژه‌ها: ۱- دیابت شیرین ۲- انگل‌های روده‌ای ۳- فرمالین - اتر ۴- رنگ‌آمیزی اسید فست

این مقاله خلاصه‌ای است از پایان نامه مظفر جباری جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد انگل‌شناسی به راهنمایی دکتر لامع اخلاقی و مشاوره دکتر محمدجواد غروی و دکتر امیرحسین فقیهی، سال ۱۳۸۱.

(I) استادیار گروه انگل‌شناسی، دانشکده پزشکی، بزرگراه همت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران. (*مؤلف مسئول)

(II) دانشیار گروه انگل‌شناسی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران.

(III) استادیار و فوق تخصص بیماری‌های گوارش، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران.

(IV) کارشناس ارشد انگل‌شناسی